

DEBRECZEN NAGY-VÁBADI

ÉRTESETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . . . 1 frt.
Félévre . . . . . 2 " Egyes példány . . . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közlötnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyjut-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek NURICSÁN Péter fűszerkereskedésében.

A nyilttérben magán és pártérdekű cikkeket ólcsó árért elfogadunk.

Egy éjjeli látogató.

Mit kandikász be hoid barátom!
Azon a függönytelen áblakon?
Azt bámulod: hogy emberlétemre
Egy úrgének való lyukban lakom?
S azt hiszed lán, hogy ennyi kis teren
A mozgás mint a szobor megdermed?
Ah ne hidd azt édes jóbarátom!
Az enyimnél kissébb a te termed.
..Lásd, te mindennap bejáród lakod,
Mig én három nap alatt se birom
E perányi szobámat bejárni;
..No! mond, hát nem térsz az én lakom?
..Sőt olyan bő ez a szoba nékem
Hogy lakhatnánk benne hatan, heten;
— Igen ah! mert ágyamhoz szegezve
Napok óta itt fekszem betegem.
..Vagy azért jössz hogy szobám világítsd?
Nincsen rá szükség világítom nekem,
Sőtétben is megtelem én ezt a
Keserü orvososságos-üvegem!
De hogyha tán azt néznéd — szememnek
Ha lehunyom, lesz-e szemföldel?
S halványfényvel — e fehérlepelel!
Jössz, hogy végül majd eltakarj vele:

Köszönöm a szives barátságod,
Elfogadom ezt a nem várt kegyet;
Jer! hindsreám fehér fátulodat
...Nehogy végül takaratlan legyek.

A meghiusult párbaj.

— Előadja: Bodossy Pál. —

(Folytatás.)

A társalgás kezdett élénkebb szint öltetni mibelyt. — mint a doktorok mondanak: „az első dleges helyi körbántalom”, — tehát a gyomor éhsége ellen a megfelelő mennyiségű pelesenye lapdacskok s borféle kanalasorvosságok bevételtek.

Susták felállott székéről, s telt pohárral kezében „szóllott Hátraugryhoz. Hátraugry persze „állott elébe.”

Susták — gyönyörű elégiakus hangon — kezdte pedig dikcióját eképpen:

Tekintetes Rátarty Gáspárné ő nagyságát, a liba és malacz pecsenyék, turósrétesek nagy mesterét, — szabadkömüves nyelvenszólvá: nagy kophláját, — férjének örömét, szédítő kedvességű kiasszonyainak valóságos édesanyját és bátorságát, kibennunkelilyen jóltartott: kedves vendégeinek örömeire az uristen soká, nagyon nagyon sokáig éltesse!

A köszöntőt, leirói tisztünknel fogva hiven közöltük; nem azért pedig hogy benne mint valami rendkívül különörsre, rámutassunk, hanem azért, hogy ismerje meg henne a szives olvasó azt, ami mindenestre nagyon esetlen, t. i. hogy Susták a házasszonyát csupán azért élte: mert vendégeit jóltartotta. — Egyébiránt eféle bárdolatlanság még a városi nadrágvisselő ugynevezett művelt emberek közt is meg szokott esni.

Erre aztán megindult a szónoklatok árve. A pap is felemelte poharát. — Bocsánat őt még nem is jeleztük midőn megérkezett, pedig meg kellett érkenie, ha felállott és dikciózni akar. Pedig akar. Halljuk!

Midőn azt mondá a sátán az urnak, „váltotlads e köveket kenyérre“ ha istentia vagy: Jézus akkoron éhezett. Éhezett akkor is a megváltó, midőn a fígelát megátkozván meghala, s mivelvoly rajta semmi gyümölcs nem találták. Megéheztünk mi is ez napon lélekben és testben. A lelkiek immár kielégítvék, sőt a testnek éhsége is immár oszlófélen vagyon. „Adjunk halált tehát az urnak mert érdeml”, e házurnak pedig azért: „mert minden gazdagságát vélünk közli.”

Éljen a mi leendő alispánunk, tek. Rátarty Gáspár ur.
A jóltartottak rázugták az „éljen“-t.

Rátarty ur mintha villám csapott volna beléje, ugry találva érzé magát e köszöntő, tekintve annak ránézve uj eszméje által. Hogyan ő leendő alispán? Tehát ez megfordult már valakinek az agyában, amiről ő álmban nem mert volna gondolkozni? Milyen jó lenne ennek az eszmének testet ke-

resni. No már ezt a köszöntőt vissza kell köszöntenie; ki tudja? az ördög azt mondják, nem alszik. Neki pénze, vagyona, tekintélye. s ezeken felül pompás borai vannak. Ezekkel a voksolókat gyönyörűen meglehetne szédíteni. Nem is új dolgot cselekednék, hanem a régiek s a megszokottak folytatását. Jó lenne tehát ehhez a gyönyörű papi gondolathoz e társasághól már prozelytakat fogdosni össze. Minélfogva poharat vón, s visszaköszöntött:

Nagytilszellettü ur! (Ezt a czimet még soha se kapta a tiszteletes, hanem aztán módnélküli is tetszelt neki.)

„Amaz elragadó hangozatnak, mely a mi egyházunk Aronjának ajkairul, az imént oly magasztos csergedézzel folyt alá, csekélységem méltó visszhangja alig lehetne. Azonban fogadjá biztosíttatását nagytilszellettüség az én határtalan tiszteltemnek s kifejezését azon óhajomnak, hogy mielőbb a díszes, rég kiérdemelt, s méltán megillető eszperesi s végre püspöki székben üdvözölhessem.”

Erre is rákellott kiáltani az „éljen“-t.

A két álomlító üdvözölt férfi pedig egymás nyakába borult. Milyen bécsülendő nézete van ennek én felőlem! gondolá mindegyik.

Susták belátván a dolgok állását, ő meg már Hátraugryért mint leendő tábor nagyért ivott, ki egy kis háboru esetére bizonyos, hogy oda avancirozandó lézsen.

Egész megatolttsággal köszönte meg Hátraugry a jóslatot, s önbecsételének teljes tudatában azt látszott fesszes deréktartásával kifejezni: hogy biz azt ő meg is érdemelné.

Kocczintott vele mindenki csupán Korthyoli nem. Ez az ember a hadnagyránt való apeltitúsának elvét sehogy sem akarta feladni.

Erre aztán Hátraugry kért szót, s Sustákot mint az orvos egyetemnek egyik leendő, s tudományos képességénél fogva oda egészen heilő tanárát üdvözölté.

Látínvaló ebből, hogy a bor hatalmas és respektálendő egy hivatalra képesítő organum.

— Fájdalom! hogy mind e sok szépséges illúzió az „egynapélők” rendezéshez tartozik, s hogy mind ez holnap reggelre csupán salakká: t. i. ama megfizethetlel kedvességű „Katzenjäger”-ré davalválódik.

A jegyző pedig hogy valamí rendkívülivel lépje meg a társaságot, — miután emberül be volt már hajítva, — (műszó; mely a gyakorlat mezején pompásan virágozik) azt jelentette ki: hogy ő a háziakat arabs nyelven fogja üdvözölni.

A bizony csupa derék lesz. A lesz egyszer a derék! Hogy hangzik hát az az arabs dikció.

„Horgogy argaz urguirgistergen, arga mirgi kergetverges hárgázirgi argazorgonyurgunk argat merge nerge álgagyarga, érgés arga törgöbirgi hölgyerkerget nerge élgetergerssere: argbörögöl birgizorgony serge mirgi sirgines!”

— E különös dikcióra elélt szemeszája az egész kompiániának. Még furcsa bolond nyelv lehet az az arabs! — De hát már most mit tesz ez a tarka-barka cseréges!

Hogy tehát a keleti nyelvekben való jártasságát Kortyoli bebizonyítsa több oldalúságának is jeleit adja, vállalkozott hogy ő ezt át teszi magyarra. Hogyne? hisz tanulta a héber és arabs nyelveket egy olyan híres tanártól aki még a cselédeivel is arabsul társalkodott; akik ugyan nem értették őt, de amivel a tudós tanár egy cseppet se gondolt.

Hogy lesz hát no? Ez pedig a fordítást adta eképen: Arany horgon ürge mérgeledik. Kergeti rangosnyurga nyul harag. Ferke, nyergen álva nyargal. Érdes sárga törköly-izben: tölgyes zerge él merengve. Sárga borba' birka horkol. Jerke mérges, inge mér' nincs?

A hallgatók elesdálkoztak. De hát ezen összefüggéstelen szavaknak, hogy lehet felköszöntő értelmök?

— Kérem! világosítsa a társaságot Kortyoli, — az arabsnyelvnek meg van az a különös sajátága: hogy soha sem úgy beszél, mint amint magát kifejezni akarja. Voltaképp pedig az, amit e szavak képletben fejeznek ki, ide megy ki:

Mint a mennyire feltehető egy szabadság után líhegő ürgéről az, hogy ő rabságában — legyen bár arany láncon — mérgekedik: azonképen egy nemes léánynek, — már t. i. Rátarty urnak — egy alispánszékhez való odalúnczolásá épen megfordítva, s azért tartozik kedves lenni, mivelhogy ő nem oktalán állat. Ez a vonatkozás tehát Rátarty urat és pedig találóan megtiszteli.

Meg biz azt. Továbbá: a birka szó alatt az asszonyásokat, a jerke alatt pedig a kisasszonyokat érti az arabs, mert ez náluk szent állat. Ép úgy mint Siámban a számár, ahol még a király is pretendálja magának e megtisztelő titulust.

De már ezt a magyarázatot PONYÓKA legátus ur nem bírta megemész-

teni, — s pedig annál inkább, mert akár legyen szent állat, az arabsnál a birka akár nem, az asszonyások e czimezes ellen szinte erősen tiltakoztak és fakadoztak; — minélfogva PONYÓKA helyénvalónak találta kijelenteni: hogy a jegyző által eme gyermekeskedő beszéd módjával elmondott dikció nem tesz mást mint azt: „hogy az uristen a mi kedves háziasszonyunkat meg ne áldja, és a többi hölgyeket ne éltesse: abból bizony semmi sincs!”

Miután tehát ezt megértették szonyuan felindultak s szidták a rektort egész tőlük telhetőleg, úgy hogy annak meg kellett ugrania, mert a szeméi veszélyben forogtak. Ez az eset aztán azt a rozsat eredményezte Kortyolira nézve, hogy azon hölgyek is, kik előbb pártján voltak, Hátraugryhoz azzal a kéréssel fordultak: hogy a holnapi duellumban Kortyoliba okvetlen öltsa be kardjával az illendőség tudományát.

Mire Hátraugry kezét adott: biztosítván az illetőket, hogy Kortyolit az ő rajta ejtett sérelemért először, a hölgyeknek ejtett sérlés miatt pedig ugyan öt másodsor fogja megölni, tekintve pedig mind a két fülével beszámol.

Ennyit a hölgyek — dicséretükre legyen mondvá — még sem kívántak, csupán annyit: hogy plezurozza meg egy kicsit. A hadnagy azonban lajthatatlan maradt; a tisztí bojt megsértése csak halállal engesztelhető meg, felelé, ez lesz a nyolczadik a kit kvártélycsinálónak a mennyországfelé masiroztatott. Hja ja! Ennek már így kell megenni; a pardon istennél!; ahhoz ő nem ért, sem kért, sem adott, soha! Hja! már az így van. Azért van kardja a katonának, hogy ölje vele *) az ellenséget.

Végre felállottak az asztal mellől. Kezdődött a zongorázás, táncz.

A kedv széles volt; úgyhogy még az is járta a tánczot, kinek tánczosnó nem jutott. Segített magán. Elővette székét, melyen ült s toporzikált mellette, körülötte, dolisan, kaczkírásan,

Mikor ebbe is jól belemelegedtek, hozták a fagyaltot. E bizony fejedelmői egy gondolat!

Nagyon sokan lévén a vendégek, fagyaltat is sokat kellett csinálni s erre az eszélyes háziurnó czélszerűnek találta használatba venni egy 12 itczés réz kasztrolát. Ebből majd tányérra kiszedegetik s úgy fogják azt enni. — Hát ugy is kell azt! —

A fagyalt azonban azt a figyelmetlenséget követte el, aminek a céljáról semmivel sem tudták eltántorítani: hogy nem akart úgy összeharaktózni egymással hogy e kötelek mylvoltában valami szilárdan összeműködő konzorciumnak tartani lehetett volna. Ugy nézett ki mint egy csomó, fazékból kifordított aluttej.

Mindegy az, gondola magában a reménybeli alispánné, tudja is ezek legnagyobb része, milyennek kell len-

nie annak a fagyaltnak. A kocsonyát azt megtudták itélni, de ezt: három ember se közülök.

Az asztalra helyezett kasztrol-, mintha csak tudta volna, tartalmának nem köznapit voltát — egész kevélységgel látszott helyét elfoglalni. Mintha egész fitymálással azt akarta volna a társaságnak értésére adni: bizony még ilyet sem ettetek!

Hát bizony nem is olyat. Nohát együnk! Tűz van, tűz van! kiált be az ablakon valami féle intő hang — az udvarban gyult ki valamí!

Volt ijedség, lárma. A kalapom! hol a botom? Jaj beh a lábamra hágtott! Ne másszon a nyakamra! s több efféle.

Az egész társaság kiszaladt az udvarra, hol csakugyan a bátsó részen levő istálló lobot vetett.

(Folyt. köv.)

Elmegyek.

Elmegyek, elmegyek! talán sejtettékék Hogy bucsuzófélon állok itt éltek,

Az egész éjjelen

Csendesen voltatok, — bár nem aluttatok, . . . Én se tudtam hova lenni miattatok,

Az óra hát jelen!

Hosszu áldást minék mondanék reátok Sokszor megesis, hogy az áldás is átok;

Könnyembe van írva

Az az egész bánat, amely az embernek Lelkén, kövek képen függenek hevernek,

— Ezt toll ki nem írja.

Vérrel peccséltem, hogy jó valék hozzatok

Se szent igazságot ti se tagadjátok

Mondjátok el tehát!

Ti kik mind a hatan szeretétek engem Mint senki más ebben a czudar életben: Ég veled jó barát!

S megölve a bánat, ha hü barátságok

Egész idegenre pazarolgatátok

. . . Kik sorsomhoz nőttek:

Azoknak ajánlak egytől-egyig szépen — Drága piózáim! — viszonosság képen . . . A hitelzőöknek.

CSALÁNKÁK.

VI.

— A színész a valóság komoly paródiája; az író szellemének szabója, az unalom és ásitózás ellenszere, s leg-többbször saját jóvendőjének megkezdett s még befejezetlen tragódiája.

— A szinpaditán czosnéknál, s a válóperbeli tárgyalásoknál nem a beburkolózás hanem a levettekezés a fő.

— A sugó a szintársaság mankója.

— A tégő megrohanó rabló a statárium bíraskodása; mig a csendesen fosztogató lottéria az állam védnöksége alá tartozik.

— Egy prépost a pápánál tekintélyesebb személy; mert a pápa ki a klérust maga után vonszolja csak egy lokomotív; mig a prépost kettő, egyik

*) az a idő t.**)

**) Nana.

Betűszedő.

Szerk.

lokomotív mely von, s egy hátsó mely taszit; t. i. prae, post

— Azon ember ki mindenütt jelen lenni, minden körhez, minden emberhez hozzá dörgölőzni kíván olyan családka sorsjegyig érvény mely azzal tukmálja rád magát, hogy okvetlen szerencsét hoz rád, csak vedd meg!

— A bőbeszédű, s mindenbe bele szóló, oly lelki náthában szenved, aki minduntalan szebken dő után kaphos.

— Pecsét a levelen, s egy hallgató hölgy ajka: titkot őriz.

— Sok pap mint az árok, bár megindul és megy, mégse halad.

— A föld és a biblia közel állnak egymáshoz: mind kettő életet és élelmet nyújt.

— A fátyol némely arczon olyan bujósdi játék, mely azt mondja neked: keress!

— A halottkém bizonyítványa, egy idők végeig érvényes utlevél.

— A koporsó egy utnak indított podgyász, amelyet avisója nem levén, ki sem fog kiváltani.

— A fejfák a sirok fölött, olyan szükségességű örök: mint az üres pénzáldára illesztett lakatok.

(Folyt. köv.)

V e g y e s .

— A képviseelő- és főrendi-ház az 1872-ki országgyűlés utolsó ülését okt. 24-én megnyitotta, főfeladatán

az adótvörvényjavaslatokon kezdé meg működés körét.

— **Szathmári-Laczkócziné** asszony 25 éves színművészi emlékképe, a fővárosi nemzeti-színházban ünnepélyesbítettven: ez alkalomból a vidéki színházak emlékekben és üdvözlő feliratok vagy táviratok útján megemlékeztek az ünnepelt művésznőről, csupán színházunk maradt el.

— A **debreczeni kertészeti-egylet** ez időszerint eladásra váró csemeléinek száma 81,500, miből a nemes és nemesített gyümölcsfák száma majdnem 20,000.

— A **helybeli tűzoltó egylet** ma tartja alakuló közgyűlését.

— A **holttestek feloszlástóli** megóvására Tóth István, eszegrádi mérnök egy üvegyszerű vegyületekből előállított egészen átlátszó tetszer szerint színezhető bevonatot talált fel, melyben állítólag a testet több évtizedig romlatlanul eltarthatni.

— **Az általános földírat elemei** Magyarország bővebb ismertetével Bécsben Hölzel Ede kiadványában Kozene Balázs után átdolgozva második javított és bővített kiadásban megjelent és minden hazai jelentékeny könyvkereskedésben kapható. — Mint egyik nélkülözhetlen iskolai kézikönyv az elemi fensőbb iskoláknál czélszerűen használható.

— **Balkányi Sz. Lajos** ösmesének előfizetésre gyűjtők tisztelettel kértnek aláírás iveciket e hó közepéig szerződéshez az előfizetési pénzekkel együtt beküldeni.

— A **Debreczen n.-váradí értesítő** ez évi folyamából még néhány teljes számú példányt nyál rendelkezünk. — A mult évi teljes folyam már elfogyott.

— A „**Magyarország és a Nagyvilág**“ 44. száma következő érdekes tartalommal jelent meg: Szöveg: Dr.

Jovanovits Jován képpel. — Jov. Jov. „Rózsáiból“ (Költ.) — N -varad ostroma. Történelmi rajz. Deák Farkastól. (Folyt.) — Egy magyar író halálára. (Költ. Dalmady Győzőtől.) — Halottak emléke, képpel. A kerépesi temetőben, képpel. — Szemere Bertalan szülőháza és sirja, képpel. — Szegedi képek. — Kutyamesék. (Költ.) — Budapest újabb építkezései. (Irmey Ferencztől.) — Fővárosból. (Porzától.) Szivbeli tartozások. Regény Maquet Agostól (Folyt.) — Különfélék. — Előfizetési díj: Negyedévre 2 frt 50 kr. Évenként 2 díszes jutalomkép. — Az 1874-iki évfolyam eddig megjelent számai még kaphatók.

Debreczeni piaczi középár, mérőben. 1874. októb. 27

Buza 450. Kétszeres 370. Rozs 330. Árpa 230. Zab 175. Tengeri új 250. Köles 350. Kása 725. 1 zsák burgonya 150. 1 mázsa szalonna 50—51—52 frt. 1 mázsa Háj 50—51—52 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda október 24. **27, 57, 25, 34, 39.**

Bécsi börze szept. 16-án
Ézüst 104. Arany 523 1/2.

Felélés szerk. s lap tulajdonos:

Báthory Sándor.

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

4515. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Lisztes János** részére, alperes **Biró János** és **neje Ritók Zsuzsánától** 1000 airt löke és járulékaí erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debreczeni 2288. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 13,000 frtra becsült **hatvanötzet** 1575. sz. házas telek és 9 hold 1200 □ öl onodó föld, folyó 1874-dik évi **december** hó 18-dik, szükség esetére **1875. január** hó 18-dik napján délutáni 3 óraker a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserlték, melynek 10%-a, vagyis 1300 frt. az árverési számdékozők által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül letendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütést követő nap azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetelni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közéztélelnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt fentirt tkvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874. okt. hó 2-dik napján tartott üléséből.

Boruss József,

2—3. aljegyző.

5737.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a néhai **Tarzsók Sándorné Szabeni Sára** hagyatékához tartozó debreczeni 1125 számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1200 aftra becsült **Csapó külvárosi házas telek** folyó 1874-dik évi **November hó 24-dik** napján délutáni 3 óraker, a telekkönyvi irodában végrehajtó Vetésy Mihály által megtartandó árverésen — szükség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserlték, melynek 10 %-a, vagyis 120 frt az árverési számdékozők által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül letendő.

2. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 8 nap 2 hónap és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

3. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetelni.

4. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

5. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi október hó 9-dik napján tartott üléséből.

Boruss József

2—3. jegyző.

4982. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Balogh József és neje Király Juliánna** részére, alperes **Kozák Ferencz és neje Szekeres Zsuzsánától** 400

afri tőke és járuléka erejég lefoglalt debreczeni 2015. számú telekjegyzőkönyvben a h. r. sz. alatt bejegyzett 1730 fra becslött **hatvanötzet** 1289. sz. házas telek és 2 hold 1500 □ öl onodó föld folyó 1874-dik évi **november** hó 19-dik, szűkség esetére **december** hó 19-dik napján délutáni 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiállási ár a becserterek, melynek 10%-a, vagy is 173 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árvesési határnapon csak becserőn felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becserőn alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírás kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekel fél kérelmére a p. t. r. t. 459 § értelmében vevő kárára és veszélyére újában kitűzendő s csak egyszeri árverésen becserőn alól is el fognak adatni.

Egyszermind azok a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közvétételé-

nek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi okt. hó 9-dik napján tartott üléséből.

Boruss József
2—3. jegyző.

PÁLYÁZAT.

A b. e. Nagy József alapítvány e folyó évre odaitelendő 500 ftos ösztöndíjjára pályázat nyitattik.

A pályázásnál megkívántatik hogy 1-ör. Az illető magy., ref. vallású, s a felsőbb tudományokat debreczeni főiskolánknak végezte legyen.

2-ör. Kitzűzött pályájának a lelkesízi vagy tanárinak kell lennie.

3-ör. Kell hogy filozófiai s theologiai tudományokon kívül a latinnyelven annyira jártas legyen, hogy a római klasszikus írókat jól értsé, — mit hogy jól ért, ugy azt, hogy a görög nyelvtenből kitűnő oszáltyzata van: érettségi bizonyítványával kell igazolnia.

Tartozik az élőnyelvek közzül a németet teljesen érteni, s egész folyékonyssággal beszélni. — Megkívántatik, hogy a franczia nyelvben is birjon annyi előkészülettel, hogy a könyveket jól értse.

Ez utóbbiakra nézve is elengedhetlen szabályul tűzetünk, hogy ezek is illetékes, s tekintetbevehető bizonyítványokkal igazoltassanak.

Mely így szerelt, máskép figyelmen kívül hagyandó — pályázati kérvények folyó évi december 1-ső napjáig Révész Bálint püspök és alapítványi bizottsági egyik elnök urhoz lesznek betérjesztendő.

Debreczen 1874. október 25.

Bodossy Pál
az alapítványi bizottság jegyzője.

5818.
1874.

Árverési hirdetés.

A Debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre létezik, miszerint a felperc **Kovács Lajos** mint Debreczen város polgármestere részére, néhai **Mikó István** hagyatékából 145 frt tőke és járuléka erejég lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 902. számú tlykbe jegyzett **692. számú házastelek** és 2 hold 100 □ öl külső földnek 600 frta becslött fele része, a megkísérlt 1-ső árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött 2-dik határidőben, folyó évi **november 9-kén** d. u. 3 órakor a tlyki irodában, végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen, szükség esetre becserőn alól is elfognak adatni.

Kikiállási ár a becserterek, az árverelő által leteendő bánatpénz 60 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt lefizetendő, — a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tlyki hatóságnak 1874. okt. 16-kán tartott üléséből. **Boruss József**, 2—3. jegyző.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND 1874. é. jun. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg	
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd	10 18 este	9 18 este	4 reg.
Szolnok	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "
P.-Ladány	2 16 déln.	1 52 "	11 36 dé.
Debreczen	3 51 "	4 30 reg.	2 20 du.
Nyiregyháza	5 39 "	7 48 "	(érk.)
Szerencs	8 4 este	11 27 "	(430'*)
Miskolcz érk.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37.
		1., 2., 3., 4. o.	
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 reg.
Kassa érkezés	11 51 "	6 — este	11 43 d. o.

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs é.v. ind.	8 10 este	8 20 reg	
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd	10 18 este	9 8 este	6 30 reg.
Szolnok	11 12 "	10 15 éjjel	8 54 "
Mező-Tur	12 2 d. u.	15 5 "	11 22 d. o.
Csaba	2 1 déln.	2 53 reg.	4 16 du.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "	7 33 os.
Vinga indulás	4 43 "	6 — "	
Vinga	4 48 "	7 13 "	
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel	
" állam v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest	7 30 reggel	6 3 "	
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.	
Czegléd	10 18 reggel	9 18 este	
P.-Ujfalu	2 35 d. u.	2 10 éjjel	
B.-Ujfalu	3 35 "	3 42 reggel	
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "	

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Kassa indulás	5 — reg	9 20 d. o.	6 1 es.
Miskolcz	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Szerencs	8 53 "	4 14 "	(érk.)
Nyiregyh.	10 43 déle.	7 17 este	8. 4. oszt.
Debreczen	12 43 déln.	10 12 éjjel	3 25 du.
P.-Ladány	2 24 "	12 22 "	6 29 os.
Szolnok	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éj.
Czegléd érk.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Budapest	8 31 este	8 45 "	
Bécs áll. v.	6 11 reg.	6 22 este	
" ész.v. v.	6 24 "	6 34 "	

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Temesvári ind.	10 17 reg.	6 20 este	
Vinga	11 22 d. o.	7 49 este	
Arad érk.	12 12 "	8 52 "	3., 4. oszt.
" ind.	12 30 déln.	9 16 "	6 20 reg.
Csaba	2 10 "	11 42 éjjel	10 12 de.
Mező-Tur	3 43 "	2 14 "	1 5 du.
Szolnok	4 54 "	4 24 reg.	5 34 du.
Czegléd érk.	5 49 este	5 49 "	6 59 os.
Budapest	8 31 "	8 45 "	
Bécs áll. v.	6 11 reg.	6 22 este	
" é.v. v.	6 14 "	6 34 "	

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
N.-Várad indulás	11 22 d. o.	9 — este	
B.-Ujfalu	12 28 d. u.	10 27 "	
P.-Ladány érk.	1 23 "	11 45 éjjel	
Czegléd	5 49 este	5 59 reggel	
Budapest	8 31 "	8 45 "	
Bécs állam v.	6 11 reggel	6 6 este	
" ész. v. "	6 24 "	6 34 "	

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozásán Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon, Nyiregyháza, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott a pályavonatokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut személyvonatahoz Gyula-Fehérvár felé s Petrovács s Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonatai Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és m. északkeleti vasut vonatahoz Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kásonán: a kassai-erdélyi vasuton Óderberg és Eperjes és m. északkeleti vasut vonatahoz Lemberg és Sziget felé. A kassai-erdélyi vasut 3. sz. személyvonata Óderberg és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Óderbergtől jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyes vonata a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatahoz Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvárral felé.

VIII. Szerencsen: S.-A.-Ujhely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Bazsias felé.

Az üzlet-igazgatóság.

*) Minden szerdán és szombaton.